

Heldur í andstöðu enn út til hægri saman við tjóð- veldisflokkinn

— Ein av orsökunum til, at javnaðarflokkurin kom at standauttanfyri eina samgongu, var ynski hjá Finnboğa Ísakson at forka tjóðveldisflokkinn longur til hægri — upp at fólkaflokkinum.

Hetta sigur formaður javnaðarflokksins, Atli Dam, í samrøðu við Sosialin í dag. Hann heldur, at tað vildi verið at sviðið øll lyfti og brotið við alla moralska hugsan, um javnaðarflokkurin tók upp samvinnu við flokkinn hjá Óla Breckmann. At tjóðveldisflokkurin heldur enn fegin vildi hetta má so vera hansara avgerð og ábyrgd, sigur Atli Dam.

Atli Dam, formaður javnaðarflokksins: — Tað vildi verið at sviðið øll okkara lyfti og brotið við alla moralska hugsan, um vit tóku upp samvinnu við flokkinn hjá Óla Breckmann

— Hvi gekst tað javnaðarflokkinum so, at hann kom at verauttanfyri samgonguna?

— Ein av orsökunum er, at vit avmarkaðu okkum møguleikarnar í forhend við at seta verk aftanfyri orðini í valstríðnum, at vit ikki hildu okkum kunna samstarva við fólkaflokkinn við tí fasistoida ráki sum er í flokkinum og serliga hansara málagn. Tað vildi vera at sviðið øll okkara lyfti og brotið við alla moralska hugsan, um vit tóku upp samvinnu við

slikan flokk.

Hetta avmarkaði sjálv-sagt møguleikan at skipa samgongu sum gekk tjóðveldisflokkinum so langt á mæti, sum teir í fyrstu syftu kravdi í yvirtøkumálum, tí tey uppskot á hesum økinum, sum javnaðarflokkurin tá kundi seta fram, máttu miða imóti eini samvinnu millum javnaðarflokkin, tjóðveldisflokkinn og sambandsflokkinn. Ein hvør við eitt sindur av politiskum metingarevnum og politiskari realismu mátti

gera sær greitt, at eitt tilíkt tal av yvirtøkum sum tær 12, tjóðveldisflokkurin kravdi, kundi ikki koma uppá tal við sambandsflokkinum — fyri so vilt heldur ikki við javnaðarflokkinum, skuldu tey fremjast í einum, tí javnaðarflokkurin metti ikki, at samfelagið var búgvið til at fremja allar hesar yvirtøkur í senn, serliga tá vit siggja, at hópur av teimum yvirtøkum, sum javnaðarflokkurin hevur verið við til at fremja tey seinastu 15 árin, als ikki virka eftir ætlan enn.

At tað so vóru ávis privat viðurskipti hjá einum av teimum valdu lótingsmonnum hjá tjóðveldisflokkinum, sum gjørdi, at viðkomandi frammanundan hevði sett sær fyrri at forða fyrri nýggjari samgongu millum javnaðarflokkin og tjóðveldisflokkinn er eitt annað mál, men við tað, at tað er av partvist privatum karakteri, og snýr seg um triðja persón, so skal eg ikki siga so nógv um tað.

— Og Atli Dam heldur fram:

— Annars vóru tað helst fleiri samvirkandi orsøkir til at javnaðarflokkurin kom at standauttanfyri.

M.a. ynski hjá Finnboğa Ísakson at forka tjóðveldisflokkinn longur til hægri, og hetta privata ynski saman við óttanum hjá tjóðveldisflokkinum at ganga enn óroyndar leiðir — nevnliga at skipa eina sterka samgongu saman við sambandsflokkinum og javnaðarflokkinum færdi so til, at vit finga hesa veiku samgonguna, av tí vanligu

„Ja, soleiðis skal tað vera, Finnboği, longur út til hægri“, tykist Óli Breckmann at siga. Myndin er frá politiskum fundi í Norðurlandahúsinum, tá Finnboği Ísakson kunngjórði framtíðar kos tjóðveldisflokksins — nevnliga longur til hægri saman við fólkaflokkinum og Óla Breckmann

slagnum, har teir smáu flokkarnir hava alt ov nógv at siga.

— Men var tað nú rætt av javnaðarflokkinum at utílkka nakran flokk frammanundan?

— Aftan á, at leiðsla javnaðarflokksins hevði tikið hesa avgerð, var floksleiðslufundur, sum 100% bakkaði hesa avgerð upp og nú fyrri nókrum døgum síðani sóu vit úrslit av kanning, sum sýndi, at bæði javnaðarflokkurin og fólkaflokkurin vóru í tráð við veljaraynski síni tá teir ikki ynsktu at samarbeiða. Hjá Fólkaflokkinum var enn tá minni áhugi at arbeiða saman við javnaðarflokkinum enn hjá javnaðarflokkinum at samarbeiða við fólkaflokkinn.

— Onkur vil vera við at stóða javnaðarflokksins er persónligt hatur til Óla Breckmann!

— Nei hetta hevur onki við Óla Breckmann at gera. Ein maður má vera sum hann er og sum hann ynskir at vera. Tað er einki lógið í tí, og at maður kann vera so politiskt svakur og langt til viks sum Óli Breckmann er, er einki óvanligt fyribrigdi. Tað, sum galið er, tað er at

ein heilur flokkur partvist ger hendan politikk til sín við at lata Óla Breckmann trína fram sum stavnemann — talsmann — fyrri flokkinn, eisini tá tað er so langt burtur frá vanligari hugsan, morali og siðvenju, at 90% av veljarunum rista kross fyrri seg.

Var ov lítill dugur í tí uppskoti til samráðingar sum javnaðarflokkurin legði fyrri tjóðveldisflokkinn?

Tað var hugstoytt, at tað sera nágreiniliga uppskot til samgonguskjal, sum javnaðarflokkurin sendi tjóðveldisflokkinum varð kveistrað til viks, har tann eini tinglimurin loyvdi sær at siga at her var hvørki høvd ella hali í tí, sum sagt varð um búskaparmál tá ein nú aftaná kann samanbera og sær, at í ógvuliga stóran mun hevur tjóðveldisflokkurin kunna nýtt tað, sum javnaðarflokkurin stutt eftir valið hevði niðurfelt sum samgongugrundarlag. Hetta er tí nú „upplegg“ teirra. Ein kann sostatt í dag gera sær greitt at stórir partur av tí, sum javnaðarflokkurin mælti til, er við í ver-

andi samgonguskjali.

— Er tað so javnaðarpolitik, sum nýggja samgongan vil fremja?

— Á ávisum økjum er orðingin ógvuliga lík. Í politikki er tað so, at fyrri 70-90% viðkomandi eru neyðugu loysnirnar so eyðsynligar at tað verður ikki tann stóri munurin, og tað speglar seg eisini í vanligum politiskum virksemi. Ofta vera mál samtykt við nógv stórri meiriluta enn hann ið er aftanfyri eini samgongu, og tað eri eg als ikki keddur av.

Tað, sum vit hinvegin eru keddur av, er at orðingin um búskaparpolitik og fiskivinnupolitik er nógv meira leyslig enn hon, sum javnaðarflokkurin bar fram í sinum uppskoti.

Samgonguskjalið er so mikið leysliga orðað í mongum førum, at tað er ilt at siggja, hvussu loysnirnar skulu smíðast ítekiliga, og sum leiðarin av samgonguni, Jógván Sundstein segði í útvarp-